Funkcije in degugging (iskanje napak, razhroščevanje)

Lara Lusa Maj 2019

Funkcije

```
Funkcije so sestavljene iz 3 komponentov
```

```
• body()
  • formals()
  • environment()
#definicija prve funkcije
f_sqrt <- function(x){</pre>
  #calculates the squre root of a number
  sqrt(x)
}
body(f_sqrt) #komentarji niso vkljuceni
## {
##
       sqrt(x)
## }
formals(f_sqrt) #seznam argumentov
## $x
environment(f_sqrt) #v katerem okolju se nahaja funkcija
## <environment: R_GlobalEnv>
attributes(f_sqrt) #dodatne lastnosti (srcref: source reference)
## $srcref
## function(x){
    \# calculates the squre root of a number
##
     sqrt(x)
## }
is.function(f_sqrt) #preverimo, ali f_sqrt je funkcija
## [1] TRUE
```

Napovejte rezultat (lexical scoping - kje iskati)

```
#definicija druge funkcije
f_sqrt2 <- function(){
    x <- 9
    #calculates the squre root of a number
    sqrt(x)
}
#definicija tretje funkcije</pre>
```

```
f_sqrt3 <- function(){
    #calculates the squre root of a number
    sqrt(x)
}

x <- 25

f_sqrt()
f_sqrt2()
f_sqrt3()</pre>
```

Kako preveriti, ali je funkcija odvisna od zunanjih spremenljivk/funkcij

V prejsnjih primerih, ko se spremeni vrednost x-a v splosnem okolju, spremeni se tudi rezultat funkcije.

Zelo pogosto ima uporabnik x v splosnem okolju in pozabi definirati kaksen od "notranjih" parametrov. R najde x v splosnem okolju, ne javi napake, ki se bo pojavila, ko bo novi uporabnik zelel uporabiti funkcijo oziroma bodo rezultati napacni.

Zato je ponavadi dobro se izogniti zunanjih odvisnosti! Lahko preverimo, ali funkcije imajo kaksno zunanjo odvisnost s funkcijo codetools::findGlobals.

```
library(codetools)
codetools::findGlobals(f_sqrt)
codetools::findGlobals(f_sqrt2)
codetools::findGlobals(f_sqrt3)
```

Napovejte rezultat - uporaba predefiniranih vrednosti oz. neobveznih parametrov

```
#definicija cetrte funkcije
f_sqrt4 <- function(x=NULL){</pre>
  if(is.null(x)) x <- 9
  #calculates the squre root of a number
  sqrt(x)
#definicija pete funkcije
f_sqrt5 <- function(x){</pre>
  if(missing("x")) x <- 9
  #calculates the squre root of a number
  sqrt(x)
}
#definicija seste funkcije
f_sqrt6 <- function(x=9){</pre>
  #calculates the squre root of a number
  sqrt(x)
}
f_sqrt4()
f_sqrt4(25)
f_sqrt5()
f_sqrt5(25)
f_sqrt6()
f_sqrt6(25)
```

Katera funkcija se vam zdi bolj berljiva? (lazje interpretacije)

Vrnitev vec rezultatov

Napisite funkcijo, ki vrne poleg korena tudi izvirno vrednost $(x \text{ in } \operatorname{sqrt}(x))$ in vase ime (kot v naslednjem primeru). Namig: funkcije lahko vrnejo samo en "predmet" (object). Ce zelite, da funkcija vrne vec rezultatov, morajo biti rezultati vkljuceni v seznamu (list).

```
f_sqrt7 <- function(x){
    #calculates the squre root of a number
    return(list(x=x, `Koren x-a`=sqrt(x), Ime="Lara"))
}

f_sqrt7(25)

## $x

## [1] 25

##

## $`Koren x-a`

## [1] 5

##

## $Ime

## [1] "Lara"</pre>
```

Definicija razredov (S3) in specificnih metod

Definirajte nov razred (class) za rezultat funkcije f_sqrt7 (poimenujte ga listKoren)

```
x <- f_sqrt7(25)
class(x) <- "listKoren"</pre>
```

Ce zelite bolj splosno definicjo razreda znotraj funkcije, lahko uporabite funkcijo structure(list(my.list), class = "listKoren") znotraj funkcije f_sqrt7(), ali class(my.list) <- "listKoren". (Najprej boste shranili-boste seznam rezultatov v my.list).

Z ukazom print(x), boste dobili spodnji rezultat, ki ni zelo berljv.

```
print(x)
```

```
## $x
## [1] 25
##
## $`Koren x-a`
## [1] 5
##
## $Ime
## [1] "Lara"
##
## attr(,"class")
## [1] "listKoren"
```

Definirajte funkcijo print, ki bo specificna za razred listKoren in ki bo vrnila spodnji rezulta t z ukazom print(x)

```
print.listKoren <- function(1){
    #calculates the squre root of a number
    cat("Stevilka:", 1[[1]], "\n")</pre>
```

```
cat("Koren:", 1[[2]], "\n")
  cat("Avtor funkcije:", 1[[3]], "\n")
}
print(x)

## Stevilka: 25
## Koren: 5
```

Oglejte si vse obstojece metode za print z ukazom methods(print). Izberite eno metodo oznaceno z * in drugo, ki nima * (na primer: print.anova* in print.factor).

Oglejte si kodo obeh metod. Kaj je razlika? Namig: Naleteli boste na napis: Non-visible functions are asterisked, za ogled kode teh metod, boste morali uporabiti funkcijo getAnywhere() ali, ce poznate paket, v katerem je funkcija vkljucena, boste lahko uporabili ::: (na primer: stats:::print.anova).

```
print.factor
getAnywhere(print.anova)
stats:::print.anova
```

Debugging

Avtor funkcije: Lara

Ko napisete funkcijo v R-u, bo v prvih verzijah funkcije skoraj gotovo prisotna kaksna napaka. V R-u lahko poiscete napake v kodi na vec nacinov.

- rocno: natisnite z print() ali cat() trenutno stanje funkcije na ekranu. (lahko pomaga, ce morate dolociti pri kateri iteraciji se je simulacija ustavila)
- traceback(): lahko uporabite ta vkaz po napaki, uporabno za dolocanje, kje se je pojavila napaka (ne zakaj!). R-Studio avtomaticno nudi moznost za traceback (s klikom), ko pride do napake. V R-Studio dobite nekaj vec informacij, ce ste uporabili source in je bila funkcija shranjena v datoteki.
- browser(): ce napisete ta ukaz znotraj kode, se bo izvedba funkcije ustavila pri tej tocki in si boste lahko ogledali, kaj funkcija vsebuje v nekem danem trenutku. Debugging tako postane interaktivni. Uporabni ukazi: ls (poda seznam spremenljivk), n (za next, izvede naslednji ukaz), s (za step, izvede naslednjo funkcijo), f (za finish, gre ven iz funkcije/zanke), c (za continue, gre ven iz interaktivnega debuggerja, nadaljuje izvedbo funkcije), Q (za quit, zakljuci ne dokoncuje izvedbe funkcije).

V R-Studiu so ti ukazi dosegljivi tudi preko interakvini meniji, ce uporabite Meni Debug.

• recover() ali options(error=recover): napisite ta ukaz pred izvedbo kode, ko se bo naslednjic pojavila napaka, boste ste znasli znotraj funkcije - interaktivni debugging. Izberete frame (okolje), ki ga zelite analizirati. Z ukazom ls (brez oklepajev) lahko si ogledate, katere spremenljivke so v framu. Napisite njihovo ime in se bo prikazala njihova vsebina. Ustavite debugging z ukazom Q ali 0.

Vrnete se v normalnih nastavitvah z options(error=stop) (ko se pojavi napaka, se koda ustavi).

- debug(ime.funkcije) napisite ta ukaz pred izvedbo kode, ko se bo naslednjic uporabila funkcija, boste ste znasli znotraj funkcije (od zacekta izvedbe). Uporabili boste iste ukaze kot pri funkciji browser(). (Ce ne zelite vec, da se izvede debugging za izbrano funkcijo, morate ga izkljuciti s funkcijo undebug(ime.funkcije) ali na novo naloziti funkcijo). Ce zelite uporabiti ta ukaz samo enkrat lahko uporabite funkcijo debugonce(ime.funkcije). Ta opcija je zelo uporabna, ko se napaka pojavi pri vsaki izvedbi funkcije, manj uporabna, ko so napake odvisne od podatkov, ki jih analizirate, na primer samo v nekaterih iteracij simulacij.
- dump.frames(): shrani v zunanjo datoteko (.rda, v mapi, kjer delate) vsebino funkcije, kjer pride do napak. Lahko si ogledate interkativno vsebino s funkcijo debugger(). Lahko izvedete debugging kadarkoli, ker vse potrebne kolicine so shranjene.

Primer uporabe:

```
options(error = dump.frames("testdump", TRUE))
#call a function f() that returns an error
f()
load("testdump.rda")
debugger(testdump)
```

Naloga 1

Spodaj je podana funkcija, ki nakljucno izbere stolpce matrike (stevilo izbranih stopcev je lahko od 1 do stevilo stolpcev, stevilo izbranih stolpcev je nakljucno) in izracuna povprecno vrednost vrstic tako definirare matrike.

```
f.rowmeans <- function(my.mat){</pre>
  sampled.cols <- unique(sample(1:ncol(my.mat), replace=TRUE))</pre>
  apply(my.mat[, sampled.cols], 1, mean)
}
my.matrix <- matrix(1:100, ncol=5)
set.seed(1234) #shranimo zacetno slucajno stevilko za ponovljivost
#preizkusimo, da funkcija deluje
f.rowmeans(my.matrix)
   [1] 47.66667 48.66667 49.66667 50.66667 51.66667 52.66667 53.66667
## [8] 54.66667 55.66667 56.66667 57.66667 58.66667 59.66667 60.66667
## [15] 61.66667 62.66667 63.66667 64.66667 65.66667 66.66667
# koda za uporabo z lapply()
#f.rowmeans <- function(index, my.mat){</pre>
# sampled.cols <- unique(sample(1:ncol(my.mat), replace=TRUE))</pre>
# apply(my.mat[, sampled.cols], 1, mean)
# }
#lapply(1:10000, f.rowmeans, my.matrix)
```

Ocenite povprecje vrstic 1000 krat (spodaj je podana koda s for zanko). Pojavila se bo napaka (lahko si ogledate informacije glede napake z opcijami, ki so na voljo v R-Studio (show traceback) ali s funkcijo traceback() - preberite najprej spodnja sporocila (manjse stevilke))

```
set.seed(1234) #shranimo zacetno slucajno stevilko za ponovljivost
B <- 1000 #stevilo ponovitev
my.res <- vector("list", B) #seznam, kjer bodo shranjeni rezultati

for(b in 1:B) {
   my.res[[b]] <- f.rowmeans(my.matrix)
}</pre>
```

Najdite napako s pomocjo debugginga in jo popravite!

• Pomagajte si z traceback(). Ali vam je ze jasno, zakaj pride do napak?

Postopek za debugging v tem primeru

- Z options(error=recover) odkrite pri kateri iteraciji je prislo prvic do napake! (Pazite, da boste uporabili zmeraj isti seed)
- Ze s tem ukazom lahko odgovorite na vprasanja: kako izgleda matrika z izbranimi stolci pri tej iteraciji?
 Katere stolpce ste izbrali?
- Primerno dodajte ukaz browser() v kodo, da bi si lahko ogledali, kako zgleda matrika in katere stolpce ste izbrali v prvem problematicnem primeru. (se vedno uporabljajte isti seed!)
- Popravite kodo naredite cim manj sprememb! Namig: oglejte si primere s prvega predavanja, kjer smo omenjali, kako se izogniti tovstnih tezav, ko delamo z matrikami.

```
options(error=recover)
#izberite frame 4
#ukaz: ls()
#b: bo podal iteracijo pri kateri ste se ustavili
#b je 293
set.seed(1234) #shranimo zacetno slucajno stevilko za ponovljivost
B <- 1000 #stevilo ponovitev
my.res <- vector("list", B) #seznam, kjer bodo shranjeni rezultati
for(b in 1:B) {
 if(b==293) browser()
   my.res[[b]] <- f.rowmeans(my.matrix)</pre>
f.rowmeans.ok <- function(my.mat){</pre>
  sampled.cols <- unique(sample(1:ncol(my.mat), replace=TRUE))</pre>
  apply(my.mat[, sampled.cols, drop=FALSE], 1, mean)
}
set.seed(1234) #shranimo zacetno slucajno stevilko za ponovljivost
B <- 1000 #stevilo ponovitev
my.res <- vector("list", B) #seznam, kjer bodo shranjeni rezultati
for(b in 1:B) {
  my.res[[b]] <- f.rowmeans.ok(my.matrix)</pre>
```

Naloga 2

Izvedite gornjo funkcijo z napako, izognite se koncanja izracunanja s funkcijo try(, silent=TRUE)

```
my.matrix <- matrix(1:100, ncol=5)
set.seed(1234) #shranimo zacetno slucajno stevilko za ponovljivost

B <- 1000 #stevilo ponovitev
my.res <- vector("list", B) #seznam, kjer bodo shranjeni rezultati

for(b in 1:B) {
   my.res[[b]] <- try(f.rowmeans(my.matrix), silent=TRUE)
}</pre>
```

• Kaj se dogaja pri iteracijah, kjer pride do napak? (Oglejte si, kaj je shranjeno v my.res)

```
my.res[[293]]
class(my.res[[293]])
```

• V koliksnih simulacijah se je pojavila napaka? Navedite indekse, kjer pride do napak.

• Izracunajte skupno povprecno vrednost rezultatov. Odstranite iteracije, kjer je prislo do napak.

```
my.mean <- my.res[-which.indexes] %>%
unlist() %>%
mean()
```

Naloga 3

• Ce bi zeleli ujeti ne samo napak (error), ampak tudi warning ali message, bi lahko uporabili funkcijo tryCatch(). Primer, kjer je funkcija zelo uporabna: ocenimo statisticne modele in pri nekaterih ne pride do konvergence. To se zgodi pogosto pri logisticni regresiji, ko imamo malo dogodkov oz. majhne vzorce. Ceprav dobimo ocenjene modele, rezultati so lahko neveljavni (zelo visoke standardne napake ali ocenjene koeficiente pri logisticni regresiji).

Poglejte, kaj se dogaja v naslednjem primeru.

```
x = c(1:10)
y = c(1,1,0,0,0,0,0,0,0,0)
fit = glm( y~x , family = binomial( link = "logit" ) )

## Warning: glm.fit: algorithm did not converge
## Warning: glm.fit: fitted probabilities numerically 0 or 1 occurred
summary(fit)

##
## Call:
## glm(formula = y ~ x, family = binomial(link = "logit"))
##
```

```
## Deviance Residuals:
##
          Min
                               Median
                                                30
                                                           Max
                       10
##
  -2.694e-05 -2.110e-08 -2.110e-08 -2.110e-08
                                                     2.476e-05
##
##
  Coefficients:
##
                Estimate Std. Error z value Pr(>|z|)
                                       0.001
## (Intercept)
                  109.19
                         121882.04
                                                0.999
                                                0.999
## x
                  -43.64
                           47051.09 -0.001
##
##
   (Dispersion parameter for binomial family taken to be 1)
##
       Null deviance: 1.0008e+01
##
                                  on 9
                                        degrees of freedom
## Residual deviance: 1.3389e-09
                                  on 8
                                        degrees of freedom
## AIC: 4
##
## Number of Fisher Scoring iterations: 25
```

V takih primerih lahko dolocimo, ce ni prislo do konvergence, oziroma ce je nastala kaksna druga tezava, s pomocjo funkcije tryCatch. To je posebej pomembno v simulacijah, kjer ocenimo ogromno modelov in bi zeleli vedeti pri katerih ni prislo do konvergence.

[1] "Warning in fit"

Generirajte 1000 datotek velikosti n=10: pojasnjevalna spremenljivka naj bo generirana iz N(0,1), dihotmni izid iz binomske porazdelitve z verjetnostjo izida 0.10, izid in pojasnjevalna spremenljivka nista povezani (veljavna nicelna domneva). Za ponovljivost uporabite ukaz set.seed(1234).

Za vsako datoteko ocenite model logisticne regresije (fit <- glm(y~x,family=binomial(link="logit"))) in shranite ocenjene regresijske (fit\$coef) koeficiente.

Hkrati shranite tudi pri katerih iteracijah je program javil warning - ni prislo do konvergence, ocenjene verjetnosti so natanko 0 in/ali 1. Porocajte steviko takih primerov. Primerjajte povprecne ocenejene koeficiente za vse modele in loceno za tiste, kjer je R javil warning-e. Kaj opazite?

```
B <- 1000 #number of iterations
#saving the warnings
w<-numeric(B)
w2 <- vector("list", B)

my.coef <- matrix(NA, ncol=2, nrow=B) #matrix where the regression coefficients will be stored

set.seed(1234)
n <- 10 #velikost vzorca

for(b in 1:B){
    #generiramo podatke
    y <- rbinom(n, prob=0.10, size=1)
    x <- rnorm(n)

fit<-glm(y~x,family=binomial(link="logit"))

my.coef[b,] <- fit$coefficients</pre>
```

```
my.warn<- tryCatch( {my.mod <- glm(y~x,family=binomial(link="logit"))},</pre>
                    warning=function(war) {
                      w[b]<<-1
                      w2[[b]]<<-war
                    }
)
}
#delez iteracij z warningom
mean(w)
## [1] 0.096
#vsi modeli
summary(my.coef[w==0,])
##
         ۷1
                            V2
## Min.
          :-24.5661
                      Min.
                            :-15.1312
## 1st Qu.:-24.5661
                     1st Qu.: -0.2555
## Median : -2.5858
                      Median: 0.0000
## Mean
         :-10.3662
                     Mean
                            : 0.0195
## 3rd Qu.: -1.7675
                      3rd Qu.: 0.2513
          : 0.1884
                             : 9.1332
## Max.
                      Max.
#modeli s tezavami glede konvergence
summary(my.coef[w==1,])
##
         V1
                             ٧2
## Min.
          :-13745.78
                       Min.
                              :-11956.26
                       1st Qu.: -102.02
## 1st Qu.: -244.92
## Median :
             -129.76
                       Median:
                                   30.89
## Mean
         : -468.57
                       Mean
                                  -58.55
## 3rd Qu.: -74.37
                                  117.41
                       3rd Qu.:
## Max.
              10.40
                              : 10354.98
                       Max.
#modeli, kjer ni bilo warningov
summary(my.coef[w==0,])
##
         V1
                            ٧2
## Min. :-24.5661 Min. :-15.1312
## 1st Qu.:-24.5661
                     1st Qu.: -0.2555
## Median : -2.5858
                      Median: 0.0000
          :-10.3662
## Mean
                      Mean
                            : 0.0195
## 3rd Qu.: -1.7675
                      3rd Qu.: 0.2513
## Max.
         : 0.1884
                      Max. : 9.1332
#razlog za warning
table(unlist(w2[w==1]))
##
##
                        glm.fit: algorithm did not converge
## glm.fit: fitted probabilities numerically 0 or 1 occurred
```

```
#Kaj bi lahko storili: uporabili Firthov popravek za oceno logisticne regresije, library(logistf) #if(w[ii]==1) fit<-logistf(y\sim x)
```

Naloga 4

Oglejte si spodnji primer uporabe funkcije **predict** pri logisticni regresiji. Podatke generiramo za 100 statisticnih enot (training) in s temi ocenimo model, ki ga zelimo uporabiti na 500 novih podatkov (test). Tokrat je binarni izid povezan s 5 pojasnjevalnimi spremenljivkami, v model dodamo se 5 nicelnih pojasnjevalnih spremenljivk (verjetnost izida bo odvisen od vrednosti ne-nicelnih pojasnjevalnih spremenljivk).

```
b1<-1 #value of the regression coefficient for the covariates with non-null effect
  numdif <- 5 #number of covariates with non-null effect
 p <- 10 #overall number of covarites
 n <- 100
 ntest <- 500
a <- 0 #intercept term
 beta<-matrix(c(a,rep(b1,numdif),rep(0,p-numdif)),ncol=1)</pre>
  #training
  x<-cbind(rep(1,n), matrix(rnorm(n*p),ncol=p)) #covariates
 x <- as.matrix(x)</pre>
 lp<-x\*\beta #linear predictor on training data
 ptr<-exp(lp)/(1+exp(lp)) #estimated probabilities on training data
 y <- as.factor(rbinom(n, size=1, prob=ptr)) #outcome data, depends on the probability of event
  y1 < -as.numeric(y) - 1
  if(any(!is.finite(y))) y[!is.finite(y)]<- ifelse(ptr[!is.finite(y)]<mean(y1), 0, 1)</pre>
  y1 < -as.numeric(y) - 1
  X \leftarrow x[,-1] #removing the intercept
  fit<-glm(y~x, family="binomial")</pre>
  \#fit < -qlm(y \sim ., family = "binomial", data = as. data. frame(x)) \#logistic regression model
  xte<-cbind(rep(1,n),matrix(rnorm(ntest*p),ncol=p)) #test data for the covariates
  lpte<-xte%*%beta #linear predictor for the test data</pre>
  pte <-exp(lpte)/(1+exp(lpte)) #event probabilities for the test data
  yte <- rbinom(ntest,size=1,prob=pte) #outcome data from the test data
pred<-predict(fit, newdata=as.data.frame(xte),type="response")</pre>
```

```
## Warning: 'newdata' had 500 rows but variables found have 100 rows
## Warning in predict.lm(object, newdata, se.fit, scale = 1, type =
## ifelse(type == : prediction from a rank-deficient fit may be misleading
```

Kaj je narobe? Ali so napovedane vrednosti pravilne? Ali bi se zavedali modebitnih tezav, ce bi bila velikost testne skupine ista kot velikost podatkov, ki ste jih uporabili za oceno modela?

Popravite gornjo kodo tako, da se bodo napovedane vrednosti nanasale na testne podatke!